

OP DE MAT (EH)

De Vier Seizoenen

SO-Kampweek oktober 2011

*“Muts en zonnebril op, regenlaarzen en lenteblouse aan ...
we gaan op stap!”*

Terwijl buiten de herfstbladeren vallen nadat we nog geen twee weken geleden in t-shirt en korte broek rond renden ondanks dat de kalender zei dat het herfst was, en terwijl we tijdens de zomervakantie de verwarming moesten aanzetten omdat we natgeregend en koud van een “zomers” uitstapje terug kwamen, maken wij het dit jaar tijdens onze kampweek nog vele malen bonter. In de komende vier dagen laten we, hoewel het officieel herfst is, gewoon alle seizoenen even langskomen.

Jazeker, alle seizoenen!. Dat betekent waarschijnlijk met regenlaarzen in het zwembad, met parasol een schaatstocht uitrijden, met wolfe wanten bloembollen planten, u kunt het zo gek niet verzinnen.

Natuurlijk is het de weergoden verzoeken, maar, wie weet, misschien worden zij wel door ons op het verkeerde been gezet en zorgen ze voor vier volle dagen zon met aangename temperaturen. We zullen het gaan zien.

Wat in ieder geval zeker is, is dat wij weer vier volle dagen vol plezier en spannende avonturen mee gaan maken. Voor sommigen heel spannend omdat ze misschien wel voor het eerst mee gaan op kamp, voor anderen zal het een feest van herkenning zijn.

Muts en zonnebril op, regenlaarzen en lenteblouse aan ... we gaan op stap!

De redactie

dinsdag *lente*

Terwijl de herfst vandaag plots stoer begon te doen met stevig buien en flinke windvlagen, maakten wij ons op voor een vrolijke lente. 's Morgens vroeg stonden wij al klaar als net ontwaakte narcissen om zo snel mogelijk in de bus plaats te nemen richting het zuiden.

De bus echter had andere plannen en kwam ruim drie kwartier later dan gepland de Larikslaan binnen rijden. Tenminste, rijden is wel een heel groot woord want de bus had alle moeite om een bocht te nemen. Dit leidde er uiteindelijk toe dat bewoners in de omgeving al uit de ramen hingen om te zien hoe enkele vaders en meester Luuk de aanhanger voor de bagage eigenhandig voorttrokken. Enkele burens dachten zelfs dat de bezuinigingen in het onderwijs al zo hevig waren dat zelfs op benzine bezuinigd moest worden en dat na de aanhanger nog vele juffen en meesters zouden volgen met bolderkarren vol kinderen.

Uiteindelijk was het dan zo ver en moesten de papa's en mama's toch echt afscheid nemen. Onder luid gejuich wist de chauffeur de Larikslaan zonder al te veel problemen uit te rijden om tien minuten later vóór de Brienoordbrug al in de file te belanden. En wat voor een file: alsof heel Rotterdam besloten had om alsnog de Keukenhof te bezoeken.

Was ons eigen lentegevoel dan toch niet zo misplaatst als menigeen had beweerd? Of was de file juist veroorzaakt door droevig gestemden die door het herfstweer niet meer aan het werk wilden? Hoe dan ook, uiteindelijk reden wij plots weer richting Bergeijk, en nu zonder verder enig oponthoud.

Na zo'n klein anderhalf uur kwamen we aan op de Willyhoeve, ons kamphuis deze week. Opnieuw verraste de chauffeur ons door ruim een kwartier op allerlei manieren inparkeren, maar uiteindelijk konden we dan toch de bagage lossen en alvast de omgeving gaan verkennen.

Na de lunchpakketjes soldaat te hebben gemaakt verzamelden alle groepen zich rondom de seizoensboom om het kamplied te zingen.

De "Seizoentjes" introduceerden het thema van de dag en terwijl buiten de donkere wolken zich samenpakten zongen we de herfst weg met liedjes over lammetjes en bloembolletjes.

De middag stond in het teken van verschillende keuze-activiteiten.

Zo konden de leerlingen bijvoorbeeld kiezen voor een dans op "La Primavera" uit Vivaldi's Le Quattro Stagioni. En nee, daarbij staan de

leerlingen niet op een pizza te dansen!
Of leerlingen maakten een lentesalade of appelflappen (hetgeen meer een excuus leek voor de juffen om educatief te snoepen, dan dat het iets met de lente te doen leek te hebben). Ook werden er lentebloemen geplakt en geschilderd, een lentememory gemaakt en met trommels werden de diepbegraven bloembollen alsnog opgetrommeld.

Buiten vonden de voetbalwedstrijden rondom de lentebeker plaats en speelden enkelen een "mens-erger-je-niet-aan-het-herfstweer" gespeeld.

Na anderhalf uur vol fris lentegeluid was het tijd voor de traditionele "rode draad". Opnieuw werden we pleziert met het optreden van de "Seizoentjes" en een wat lijsig dansende Swing-zingboom, die het nodig vond om ook nog eens nadrukkelijk zingend te verkondigen dat zij een boom was, alsof ze er zelf aan twijfelde.

Ook werd de kennis van alle kinderen op de proef gesteld in de Seizoensquiz, waarvoor uit iedere groep een kandidaat naar voren werd geroepen.

De bedoeling was dat de leerlingen zeer pittige vragen beantwoordden, waarvoor ze gelukkig wel een beroep konden doen op een telefonische hulplijn of een publiekshulp.

Dat bleek meerdere malen zeker nodig want de vragen waren niet de gemakkelijkste en daarbij, hoezeer we ook ons best deden om het

lentegevoel op te roepen, de lente is natuurlijk alweer een tijdje geleden.

Uiteindelijk deelden Jesse (Elmo), Olav (Ernie) en Sily (leniemienie) de eerste plaats.

Ongetwijfeld revancheren de andere groepen zich morgen, er zijn immers nog drie seizoenen te gaan!

Geheel in stijl bestond het avondmaal uit lentepasta met frisse salade en een toetje van yoghurt en lentebessensap toe.

De keukenploeg die gezamenlijk opgeteld toch alweer een respectabel aantal seizoenen achter de rug hebben overtroffen zich zelf opnieuw deze eerste kampdag.

Tijdens het afruimen en schoonpoetsen van de tafels zette de Seizoensceremoniemeester Peter de kinderen aan het zingen van opnieuw verschillende liedjes over de lente.

Vervuld van lentedromen maakten de Elmo's zich op voor hun eerste nacht in het kamphuis. De oudere leerlingen zochten hun zaklantaarns om in het bos op zoek te gaan naar verschillende jonge dieren tijdens het lentedierengeluidenspel.

In het stikdonker heb je niets aan de wetenschap van hoe deze jonkies er uit zien of voelen maar moet je je laten leiden door het geluid dat zij maken. En dat was geen eenvoudige opgave.

Nu gebiedt de eerlijkheid ons om te erkennen

dat het biggetje klonk alsof het aan het spit moest, het lammetje alsof de wol flink in de klit zat en het kuiken alsof het de weg uit het ei niet vinden kon.

Maar uiteindelijk konden de leerlingen alle dieren terug vinden en werd het tijd om terug te keren naar het kamphuis voor een douche, een drankje en een eerste lantenacht in bed.

Tegelijk natuurlijk ook alweer de laatste lantenacht want morgen is het (vanwege de weersomstandigheden) gewoon weer herfst.

Ook als thema, dus dubbelop nat en koud.

De wetenschap dat het deze week ook nog een keer zomer wordt houdt ons daarbij vast en zeker op de been!!

woensdag herfst

Vanwege de weersvoorspellingen achtte de kampcommissie het verstandig om in plaats van de geplande Zaterdag de woensdag in het teken te laten staan van de herfst. Of dat wijs was valt te betwijfelen want bijvoorbeeld deze redactie belandde op deze wijze in een dubbele herfstdepressie, waaruit we pas eind januari uit denken te geraken. Gürçan kletst de oren van mijn hoofd en Daniël zit ook maar te klessebessen zo kom ik natuurlijk niet aan werken toe!!!!!!

Om anderen toch over de schok heen te helpen vroegen we ons eigen lenige beukenootje (een ander grappige herfstachtige benaming vonden we te ver gaan) een wervelende ochtendgymnastiek te organiseren.

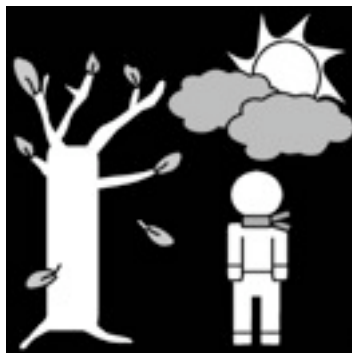
Nadat hoofden, schouders, knieën en tenen weer even op hun plaats geweest waren, waren we voldoende opgewarmd om de dag te openen.

Gezwind kwamen de "Seizoentjes" binnenwaaien om met ons het kamplied te zingen en de Herfstdag te introduceren. Zij werden natuurlijk ontvangen met een stormachtig gejuich dat pas verstomde toen de plannen voor de ochtend doorgenomen werden.

De juffen Bernadien en Eva, die wat ons betreft op deze donkere herfstdag met hun plannen het licht in de duisternis vormden: we zouden allemaal een lampion prikken, knippen en plakken waarmee we de komende avond zouden kunnen verwarmen en verlichten. Met tasjes waarin menig modehuis hun mooie spulletjes aan hun klanten meegeven (gezien het aantal moesten we misschien concluderen dat deze juffen zich te buiten waren gegaan tijdens de drie dolle dwaze dagen?) werden de meest prachtige lampionnen gecreëerd. Dat beloofde een prachtig soort Sint Maarten-optocht te gaan worden!

De bedoeling van de tocht leek simpel: het zoeken van letters die uiteindelijk één woord zouden vormen. tevens moesten we verschillende moeilijke opdrachten vervullen.

Zo was er het beroemde "dennenappels smijten", het hout sprokkelen van klein naar groot en, het spannende hoogtepunt dat vrij vroeg in de speurtocht plaatsvond, en waar de meesten van ons nog lange tijd van bij moesten komen: het klauteren door een spinnenweb van een reusachtige spin, aan wie wij net

ontsnappen konden maar die uiteindelijk meester Pascal op vreselijke wijze te pakken kreeg.

Een half uur later rende deze meester nog steeds radeloos door het bos met een monsterlijke spin op zijn hoofd.

Na de lunch werd opnieuw tijdens een plenaire bijeenkomst rondom de seizoensboom, die nu zijn geel-oranje-bruine blaadjes aan het verliezen was, bekend gemaakt waarmee we die middag zouden vullen.

Toen wij alle letters hadden verzameld bleken zij het woord "herfst" te vormen. Wellicht had u dat al verwacht, maar voor ons was het een volledige verrassing, niet alleen omdat wij nog steeds last hadden van een soort overgang van zomer- naar wintertijd (het omgooien van de seizoenen), maar tevens omdat de tocht nu niet echt had bijgedragen tot het opklaren van hersenspinsels die onze herfstdepressie veroorzaakten.

Als kletsnatte clowns kwamen wij weer terug bij het kamphuis, snakkend naar wat droogte en warmte.

Ons stond niets minder dan een echte "Herfstspeurtocht" te wachten. Aangeraden werd de kaplaarzen en de regencapes uit de koffers te pakken, want onze voetreis zou over natte paden en door tochtige bochten leiden. Dat was niet overdreven want buiten kwam het water met bakken uit de hemel en van bospaden was al bijna geen sprake meer. Bosbeekjes waren het inmiddels.

Tenminste, dat gold voor het merendeel van ons. De meeste leerlingen kozen daarom voor een binnenactiviteit tijdens de keuzemiddag. Een aantal stoere jongens, ferme knapen echter koos er voor om in de miezerregen te gaan voetballen. Na ruim een uur kwamen ze van het veld af en als iemand had gezegd dat er geen voetbal- maar waterpolowedstrijd had plaatsgevonden, hadden wij het ook geloofd.

Snel werden natte spijkerbroeken en doorweekte shirts gewisseld voor warme joggingbroeken en zelfs pyama's om warm en droog te gaan genieten van de "rode draad". Deze keer kwamen de "Seizoentjes" gezamenlijk met zuidwesters en oliepak onder de paraplu de Swing-zingboom om raad vragen. Ze verveelden zich enorm. Gelukkig kon de boom vertellen dat het springen in plassen een van de leukste dingen is die je sowieso doen kunt (Noot van de redactie: het is wellicht aardig om te weten dat IJslanders het springen in plassen aanduiden met de term "Hoppipola"; en dat klinkt natuurlijk net zo vrolijk als het is). Ook het gooien van bladeren kan een fijn tijdverdrijf zijn. Beide Seizoentjes hadden het al weer gauw naar de zin en werden door deze activiteiten ook al weer wat warmer.

En daarna verscheen opnieuw Kwissmiss om een nieuwe Seizoensquiz te presenteren. Deze keer was het onderwerp vanzelfsprekend "de herfst" en ook nu weer was er een kandidaat uit iedere groep om de strijd aan te vangen. Uiteindelijk wist Julianna van de Gonzo's de winst weg te kapen voor de neus van een zeer goede tweede, Remy van de Erniegroep. Getooid met een herfstmuts werden zij door iedereen geprezen en gefeliciteerd. De Kwissmiss vertelde overigens dat aan het eind van de week de balans opgemaakt wordt en dat de uiteindelijke winnaar een (sei)zoen te wachten staat van de "Seizoentjes" zelf! Menig jong hart begon sneller te kloppen, want zeg nu zelf, een zoen van de juf, wie wil dat nu niet? En dan ook nog eens een juf die een "Seizoentje" is! De naam laat onmiskenbaar weinig aan de verbeelding over!

Op de herfstkaart voor het avondmaal stonden gebakken eekhoorntjesbrood (ofwel: gebakken aardappeltjes), een spies met herfstig scharrelwild en een herfstsalade. Voor het toetje was gekozen voor witte en bruine chocolademousse, bereid door de kaboutertjes zelf die de paddestoelen hier bevolken (écht rood met witte stippen). Omdat veel kinderen al lekker droog en warm en natuurlijk ook al goed vermoeid door deze dubbelop herfstige herfstdag op hun stoeltje zaten, werd besloten de lampionnoptocht af

te blazen.

In plaats daarvan werd er met de lampionnen aan, in het donker van de zaal, gezongen, opnieuw onder leiding van de Seizoensceremoniemeester.

En toen was het klaar.

Even hadden we genoeg van de herfst. Sommigen zochten even de warmte van de douche, anderen die van het bed.

Allemaal in de hoop snel in te slapen en morgen weer vroeg en fris wakker te worden.

Want morgen ... wordt het eindelijk zomer!

donderdag *Zomer*

En alsof men ons hierboven van dienst wilde zijn, was het deze morgen al duidelijk dat het een dag zou worden met zon.

De nachtlucht maakte voorzichtig plaats voor een blauwe lucht met wat wolken en onze Zomerdag leek al snel ook buiten werkelijkheid te worden.

Omdat op deze derde dag vaak de spreekwoordelijke "man met de hamer" bij verschillende mensen langskwam, vond de keukenploeg het een goed idee om voor het ontbijt ook voor iedereen die het wilde een eitje te bakken, spiegel of kluts, met spek of zonder. Opnieuw een krachttoer want wie bakt er 's ochtends vroeg vijftig en nog wat eieren? Leuke bijkomstigheid was natuurlijk dat al die spiegelitjes glommen als kleine zomerzonnetjes.

De Seizoentjes kwamen natuurlijk weer vertellen welk seizoen vandaag centraal stond. Dat was vrij snel duidelijk door hun zonnebrillen en strooien hoed.

Samen belden zij hun vriendin .... eh .... Seizoentje Drie om gezamenlijk naar het strand af te reizen.

Daar vonden zij in de branding wat schelpen en dook als Neptunes uit de zee een jonge Adonis op, met snorkel. Een bruinverbrande Beach Boy, die direct zorgde voor de nodige zweetdruppeltjes op het voorhoofd bij de dames: ze kregen het er warm van!

Met een uitnodiging voor een barbecue op zak paktten de dames hun badhandoeken en vertrokken weer. Voor ons het teken dat de Zomerdag beginnen kon.

Op deze dag zouden de Zomerspelen plaats gaan vinden.

Het spelcomité had vier superploegen samengesteld uit alle leerlingen en grote mensen en die zouden gaan strijden om drie echte kampioensbekers.

Eén was er voor de winnaar van de Zomerrace, één voor de winnaar van het Zomervoetbal en

de laatste voor het Zomer-touwtrekken. De ploegen hadden zomerse namen die de rillingen over je rug deden lopen: de "Cornetto's", de "Twisters", de "Magnums" en de "Raketten". Inderdaad, de namen van heerlijke zomerijsjes.

Al vrij snel werd duidelijk dat de ploegen niet voor elkaar onder deden. En dan niet zo zeer wat betreft de sportieve prestaties maar vooral wat betreft de frauduleuze handelingen en het gesjoemel van de verschillende personeelsleden. Enkelen, wij zullen geen namen noemen, bakten er achter de ruggen van het scheidsrechterstrio een potje van. Gelukkig kon uiteindelijk door de sportiviteit van de kinderen toch de beste ploeg tot winnaar uitgeroepen worden. De "Twisters" mocht de eerste beker in ontvangst nemen na een intensieve wedstrijd waarin zand, schelpen en zeewater gescheppt moesten worden, in een speelse variant op het bekende "water naar de zee dragen".

Daarna moesten de ploegen voetballen om de

tweede beker. Het zomerse karakter van dit spel werd benadrukt door het feit dat er geen gebruik werd gemaakt van een gewone voetbal maar van een strandbal.

Wij weten niet of u ervaring heeft met het trappen tegen zo een bal, maar het is alsof je op het hardst in het luchtledige trapt en om het doel van de tegenstander te bereiken moet je een uithoudingsvermogen hebben

waaraan in ieder geval de verwende jongemannen van het Nederlands elftal nog een puntje kunnen zuigen.

Na een hoop tuimel en buitelingen, en onder een heerlijk zonnetje dat haar best deed om de Zomerdag kracht bij te zetten, werden opnieuw de "Twisters" de gelukkige winnaar, tot groot verdriet van de andere ploegen.

Omdat de energie nu toch wel aardig opgebruikt leek en wij natuurlijk niet voorzien zijn met zonnepanelen om onszelf op te laden, werd er een pauze ingelast om de innerlijke mens te versterken: de lunch.

Nu is er wat betreft eten niets meer zomers dan natuurlijk de barbecue! En dat was dan ook wat de keukenploeg voor ons in gedachten had gehad.

Voor iedereen die het lustte was er een broodje hamburger met sla en gebakken uitjes en een broodje rookworst.

Uiteindelijk bleek dat hard nodig want het laatste spel van de zomerspelen was het touwtrekken waarvoor alle kracht die we in ons hadden nodig was.

Er werd hard getrokken, er werd (te) zacht getrokken en uiteindelijk wisten de "Magnums" te voorkomen dat de "Twisters" zelfs hun derde beker binnen zouden slepen.

Er stond ook nog een rekening te vereffenen van het vorig jaar. Toen waren namelijk ook touwtrekwedstrijden geweest en hadden in een knappe finale de vrouwen/meisjes gewonnen van de mannen/jongens (helaas zijn de beelden daarvan op mysterieuze wijze verdwenen). De heren wilden natuurlijk revanche en hadden daarvoor zelfs hun gelederen versterkt door meester Geert-Jan speciaal te laten overkomen. Helaas, zo bleek later, tevergeefs, want ook deze keer gingen de mannenbroeders kansloos ten onder. En hoezeer zij dat ook wilden wijten aan de "koperen ploert" in de lucht of fel zomerzonlicht in de ogen, trokken zij toch aan het kortste eind.

Alle mannelijke frustratie verdween al gauw als sneeuw voor de zon omdat bleek dat uiteindelijk iedereen als "winnaar" uitgeroepen werd en een mooie gouden medaille mocht ontvangen!

Na nog even buiten gespeeld te hebben (na het sporten in de zomer moet men nooit te snel afkoelen door in één keer te stoppen) verzamelde iedereen zich weer voor de "rode draad" in de centrale ruimte rondom de seizoensboom die deze dag versierd was met groen loof en appels.

De Seizoentjes waren, zoals u zich wellicht nog herinneren kan, uitgenodigd voor een barbecue bij een Beach Boy die ze vanochtend hadden ontmoet bij de zee.

Er was echter een probleem: het brandhout was op zodat een kampvuur er niet in zat. De Beach Boy pakte plots een heuse bijl en dreigde onze zingende en swingende seizoensboom te gaan kappen. Gelukkig wisten de kinderen dit te voorkomen, want zeg nu zelf, een zingende en swingende boom, daar moeten we zuinig op zijn!

Gelukkig wist Olav te vertellen dat in de middag al hout gesprokkeld was door verschillende leerlingen. Dolgelukkig zetten de boom, de Seizoentjes en wij allemaal het kampied in.

Natuurlijk was de Kwissmiss ook weer van de partij met deze keer vragen over de zomer.

Deze keer stonden uiteindelijk Reni (Gonzo) en Max (Elmo) in het zonnetje als winnaars van de dag.

Overall was nu toch wel de vermoeidheid te bespeuren op de gezichtjes en was het duidelijk dat er gesnakt werd naar wat extra zonne-energie.

En dat kwam in de vorm van lente- en herfstsoep en zomerpannenkoeken met stroop en suiker. Ook werd er een verrassing aangekondigd maar wat werd niet verteld. Anders zou het geen verrassing meer zijn wisten sommige kinderen te vertellen. En daar hadden ze natuurlijk gelijk in!

Maar eerst moest er natuurlijk gedanst worden, want wat is de zomer zonder zomercarnaval? De tl-lampen gingen uit, de discolichten gingen aan, de vrijetijds- en sportkleding werd omgeruild voor dansschoenen en baljurken. Meester Douwe was de deejay en wisselde de zomerse vrolijkheid van K3 en de beach-party-sound van Justin Bieber op een ongeëvenaarde manier af, soms zelfs zo geraffineerd dat de redactie van deze krant af en toe absoluut geen maat of melodie terughoren kon. En dat is knap!

Omdat de temperatuur zowel door het dansen, de zwoele zomeravond en hier en daar zelfs wat verliefde blikken over en weer aardig was opgelopen werd het tijd voor de verrassing.

Die kondigde zich vrij snel aan met luid gebel. Buiten kwam in Italiaanse stijl een ijskar voorrijden!!

Tot groot plezier van iedereen natuurlijk, want ijs op een mooie zomeravond, wie lust dat nu niet?

Nadat iedereen twee bollen(!) uitgekozen had met een of twee van de zes smaken, liepen de meeste leerlingen rustig naar het traditionele kampvuur om onder een prachtig volle maan gezamenlijk een soort midzomernacht te vieren. En voordat we het wisten, dreef de zomer met de nacht dit jaar uit en restte ons nog alleen de gedachten aan morgen.

Een morgen die ons nog het laatste seizoen brengen zou voordat wij voor dit jaar het kamphuis weer gedag mogen zeggen: de winter.

vrijdag *winter*

Blij dat we na de zomerdag niet nog eens het mistroostige herfstweer hoefden mee te maken, maakten we ons bij het wakker worden al op voor de komende sneeuwpret. Immers, deze laatste dag is de Winterdag van deze kampweek.

Terwijl na het ontbijt de bedden werden afgehaald, de koffers al werden gepakt en afscheid werd genomen van de slaapkamers, was er al een enorme drukte ontstaan rondom de belangrijke spelactiviteit van de dag.

En dat was natuurlijk niets minder dan het evenement waarop nagenoeg iedere Nederlander weer schijnt te moeten hopen wanneer het kwik onder de nul graden duikt: de Elfstedentocht.

Met behulp van een prachtige richtingaanwijzer (gemaakt door onze leerlingen van de Schaepmanstraat!) moesten wij de beroemde elf Friese steden langsschaatsen. In het bos welteverstaan dus het is logisch dat menig een last kreeg van een klapschaats of een eindje een scheve schaats reed (letterlijk dan). Toen uiteindelijk iedereen de stempelkaart vol had geschaatst was het tijd om terug te keren naar het kamphuis waar we werden verrast met een heerlijk broodje dampende rookworst.

Dat wat ook nodig want nu moest er ook nog gesjouwd worden: alle koffers, tassen, beddengoed, speelgoed, knutselwerken werden met hulp van vele leerlingen naar de bus gebracht en ingeladen.

En toen werd het tijd voor het uiteinde. een zalig uiteinde. Met oliebollen en "vuurwerk" dus.

Na elkaar een "mooi verder schooljaar 2011-2012" gewenst te hebben, stapten we moe en voldaan weer de bus in. Naar huis.

En wanneer u dit leest zijn wij weer veilig en wel aangekomen.

Een heel jaar (in vier dagen) voorbij. uiteindelijk gaat het dan toch weer snel.

En nu is het weer wachten geblazen. Vier seizoenen lang. Want dan .... na herfst, winter, lente en zomer (deze keer wel in de goede volgorde en hopelijk ook met weer dat zich aan de regels houdt), dan is het weer zover, de volgende kampweek.

Maar voor nu: lekker uitrusten en een hele fijne herfstvakantie. We hebben het dubbel en dwars verdiend!

BEDANKT !!

De redactie vindt het passend om stil te staan bij de mensen die ook deze keer weer hebben gezorgd dat deze kampweek een groot succes was: de keukenploeg, de vrijwilligers maar zeer zeker ook het team, dat zich toch vaak de gehele week met hart en ziel, dag en nacht heeft ingezet om onze leerlingen een fantastisch fijne, maar ook veilige en verantwoorde, onvergetelijke week te bezorgen. Vier dagen lang eigen huis en voor veel ook eigen kinderen missen is niet niks. Petje af en dank jullie wel, zegt deze redactie.

Bedankt dus teamleden: Alie, Anneke, Annette, Bernadien, Betty, Caroline, Douwe, Eva, Heleen, Judith, Luuk, Marjolein, Marielle, Marleen, Paula, Peter, Rob, Roos, Sietske, Sofie, Stefanie, Susan, Tanja en Vivian

Ook bedankt de stagiaires Mutlu, Pascal en Willeke

Natuurlijk de keukenploeg die ons opnieuw steeds weer weten te verrassen met heerlijke maaltijden, geheel in stijl: Carl, Loes en Sjakkie

*Wij wensen iedereen een heerlijke vakantie
(17-21 oktober)
en hopen iedereen op
maandag 24 oktober
weer op school te zien!*